

væsentlig omlægning og dermed vel også egentlig den største ændring på pensionsbeskatningsområdet, siden realrenteafgiften blev vedtaget i 1983.

Jeg tror endda, at jeg, uden at jeg kommer galt af sted, kan sige, at jeg har det store flertal i pensionsbranchen bag mig, når jeg vil rette en tak til flertallet her.

Jeg ville være fuldstændig tryk ved, hvis det i øvrigt var en acceptabel fremgangsmåde og vi forestiller os den teoretiske mulighed, at sende denne pakke – den hænger jo sammen med de lovforslag, vi her har til behandling, og kan derfor ikke ses enkeltvis, men skal netop ses som en samlet pakke, der løser en række problemer, der ikke mindst er rejst fra pensionsside – ud til afstemning i pensionsbranchen. Og hvis de kunne vælge mellem de forslag, vi her har til første behandling, og at forsætte med den eksisterende beskatning, så ville jeg være fuldstændig overbevist om, at afstemningen ville resultere i et stort ja til dette.

Dermed er ikke sagt, at der ikke i pensionsbranchen kan være et ønske om at ville have de ting, man er mest glad for, gerne ville have nedsat obligationsbeskatningen fra 26 til 15 pct., og hvis man kunne få det, uden at aktiebeskatningen forhøjes fra 5 til 15 pct., så tror jeg da, at hvis man lavede valgfrihed på den måde, så ville der givet være et ønske om at vælge alt det gode, og de dele, som får det her til at hænge sammen, ville man måske vælge fra.

Men pakken som sådan har jeg mødt en accept af som en bedre løsning end de regler, der eksisterer i øjeblikket. Det synes jeg egentlig er en lille smule opmuntrende, men måske også fantastisk, når vi tænker på, hvordan diskussionen om beskatning af pension har bølget frem og tilbage de sidste 20-25 år.

Det er første gang i de godt 20 år, jeg har været med her i Folketinget, at der er kommet et forslag, som ikke har skabt en meget besværlig og meget modsatrettet debat med meget forskellige holdninger, hvor det var regeringen, flertallet i Folketinget, imod pensionsbranchen. Det her sker faktisk i meget, meget betydelig udstrækning – som også økonomiministeren nævnte – i et samarbejde og med en forståelse hos meget brede kredse på pensionssiden. Det synes jeg er glædeligt.

Jeg vil også godt takke de to partier, jeg fik registreret signalerede en ikke ubetydelig åbenhed i forhold til det udvalgsarbejde, der nu går i gang, nemlig hr. Egil Møller fra Dansk Folkepar-

ti og hr. Flemming Kofod-Svendsen fra Kristeligt Folkeparti. Jeg vil gerne sige til de to repræsentanter, men også til de øvrige ordførere, at vi selvfølgelig vil gøre os megen umage for at give så gode, så ordentlige, så velfunderede svar under udvalgsarbejdet som overhovedet svarligt.

Så har det, der ikke mindst har optaget de to store borgerlige partiers ordførere, fru Mariann Fischer Boel og fru Pernille Sams, været provediskussionen. Også den vil jeg meget gerne deltage i, og det bliver der jo god lejlighed til. Jeg er sikker på, at der vil komme mange gode spørgsmål under udvalgsarbejdet, og vi vil sørge for at give nogle gode, velfunderede svar.

Men synes egentligt, at det er lidt bemærkelsesværdigt, nu vi ser på, hvad det er for diskussioner, vi har i øjeblikket, at det, der er påstanden fra de to ordførere, er, at aktier også på lang sigt vil give et væsentlig højere afkast, end vi forudsætter i vores provenuberegning.

Vi forudsætter, som det også fremgik af økonomiministerens bemærkninger, at aktier på sigt, set over årene, vil give et afkast, der gennemsnitligt hvert år er 2 procentpoint højere end obligationsafkastet. Hvis vi ud fra det, vi har forudsat, regner det om til, hvor stor en procentdel mere man kan forvente i afkast af en aktie, er det et sted mellem 27 og 28 pct. højere afkast om året, man vil få ved at placere det i aktier i stedet for obligationer.

De samme partier, som påstår, at det er alt for lavt skønnet, mener, at det er meget, meget problematisk, at vi forhøjer beskatningen af aktier fra 5 til 15 pct., når vi samtidig nedsætter obligationsbeskatningen fra 26 pct. til 15 pct.

Jeg har sådan set den modsatte indgang. Når vi sidder og kigger ud over obligations- og aktiemarkedet i dag med internationaliseringen og ud fra det, vi ved i dag, synes jeg, det er problematisk, at de regler, vi har i dag, betyder, at de, der investerer i obligationer, beskattes mere end fem gange højere end de, der investerer i aktier, når alle her i salen og også eksperter uden for denne sal er enige om, at aktier vil give et højere afkast end obligationer.

Og det er jo ikke et frit valg for pensionskasserne og dermed deres opsparende, de kommende pensionister. De pensionskasser og pensionsinstitutter, der har den ringeste soliditet, tvinges til at investere i det, der i fagsprog kaldes guld-randede papirer, og det er først og fremmest obligationer, ikke på grund af, at de giver det højeste afkast, men fordi stabiliteten i afkastet er